

skal citere, men som ogsaa er fra et radikalt Blad, og hvor man gaar saa vidt, at man siger: Det er noget i Retning af et Rov, naar man gaar til at ekspropriere, i alt Fald naar det gælder almindelige Gaarde.

Det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen er enig med mig i, at Udbud af Jord i den kommende Tid vil blive større, men han advarer samtidig Udstykningsforeningerne imod at foretage alt for store Opkøb paa det nuværende Tidspunkt, og deri kan jeg give det ærede Medlem Ret. Jeg tror ikke, at man skal forcere denne Sag frem, allermindst netop i denne Tid, hvor vi staar ved Overgangen til nedadgaende Jordpriser. Jeg tror ogsaa, man skal se sig for. Men for mig er der ikke Tvivl om, at vi hurtigt vil komme ind i en Periode, hvor der vil blive Mulighed for at faa Jord i den nødvendige Mængde til meget rimelige Priser. Derom er der neppe nogen Tvivl.

Der er jo Uenighed mellem det radikale Venstre og Socialdemokraterne med Hensyn til den Betaling, der skal erlægges for den Jord, der skal eksproprieres, og det var særlig det, det ærede Medlem Hr. Zahle var inde paa ved det omtalte Møde i Ringsted. Denne Uenighed er ogsaa konstateret ved de Forhandlinger, der er foregaaet her i Eftermiddag; men det er rigtigt, hvad der er udtalt af det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen, at de to Partier er enige om, at Vurderingen til Skat maa danne Grundlag for Erstatningen. Men nu er det, man siger fra socialdemokratisk Side, at det, som den, fra hvem man tager Jorden, skal have, er Jordværdien plus 10 pCt., medens man fra radikal Side siger, at det er Jordværdien, men saa skal Rigtigheden af denne Jordværdi prøves, og man skal tage Hensyn til Jordens Kulturtilstand. Dette bliver altsaa noget mere elastisk, men samtidig efter min Mening noget mere kunstigt. Jeg kan dog ikke faa Øje paa, at der er saa forfærdelig stor Forskel — deri maa jeg give den højtærede Landbrugsminister Ret — paa de to Standpunkter. Men jeg vil henstille til de Herrer, om de ikke vil finde, at det Standpunkt er rigtigt, vi indtager fra vor Side — for saa vidt en Ekspropriationsbestemmelse skulde blive vedtaget, hvad vi altsaa er imod —, at man giver den reelle Handelspris, ikke Spekulationsprisen — det er altid det, men kommer frem med —, men den virkelige Handelspris; og vi ved jo, hvorledes Fremgangsmaaden er ved andre Lejligheder med Hensyn til Betalingen for den Jord, man eksproprierer. Jeg vil gerne stille det Spørgsmaal til de Herrer, om de

ikke finder, at man maa tage noget Hensyn til, at vedkommende kan faa for store Bygninger i det Øjeblik, man eksproprierer af hans Jord? Eller skal den vedkommende alene bære Tabet her? Det forekommer mig at være urigtigt og i allerhøjeste Grad uretfærdigt.

Men jeg ser i det hele ingen Grund til at komme ind paa Ekspropriation, naar man kan købe Jord til rimelige Priser, og det kan man — derom er der ingen Tvivl — i den nærmest kommende Tid. Nu ser jeg ikke det ærede Medlem Hr. Holdgaard dernede, ellers vilde jeg have kaldt ham op paa Talerstolen for at give mig Assistance, for jeg er overbevist om, at hvis han havde været her, vilde han have givet mig Ret. Det er ogsaa hans Opfattelse, at man vil kunne købe Jord til rimelige Priser i den nærmest kommende Tid. Han udtalte sig herom under Finanslovens første Behandling, altsaa for kort Tid siden. Med den højtærede Formands Tilladelse skal jeg oplæse hans Udtalelse. Han taler om de 3 Mill. Kr. til Indkøb af Jord, der snart er opbrugt, og derefter siger han: „Derfor tror jeg, det vilde have sin Betydning, om Landbrugsministeren fremsatte et Forslag til Fremskaffelse af Midler til Opkøb af Jord. Jeg tror, at den nærmeste Fremtid vil vise, at baade Udstykningsforeningerne og Staten vil kunne købe Jord til nogenlunde rimelige Priser, idet man kan købe Jord langt billigere, naar man køber samlede Jorder, end naar Jordlodderne skal tilvejebringes ved enkelte Køb af Gaardmænds Udmærkede Lodder.“ Man vil altsaa se, at det ærede Medlem Hr. Holdgaard maa være fuldstændig enig med mig i de Betragtninger, jeg har gjort gældende her, og hvis han havde været til Stede, vilde han have assisteret mig. (Stemmer: Han er her). Naa, saa kommer han nok. Der er jo nemlig det, man stadig maa vende tilbage til, at paa den Maade faar man Jord fra dem, der vil sælge, og det maa da for alle Parter være mere behageligt, end at man skal anvende Tvang, og sige til den enkelte: Enten du vil eller ej, om du har gjort dig nok saa stor Umage for at bringe Jorden i saa udmærket Kulturtilstand i alle Henseender som muligt, skal du aflevere den, der er ikke Tale om, at vi tager noget Hensyn til, hvad du eventuelt vil komme frem med.

Det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen kom i Slutningen af sin Tale ind paa at advare imod at give for store Løfter. Der er det ærede Medlem paa den rigtige Vej, der kan jeg udmærket give ham min Tilslutning. Lad os lade være med at